

**ESPURNES
BARROQUES**

MÚSICA I
EXPERIÈNCIES
AL TERRITORI
BARROC

Dowland a taula

SFERE VOCALI

Diumenge 18 de maig de 2025, 18h.

Sant Andreu de Linya
NAVÈS (SOLSONÈS)

Valora'ns

LA TEVA OPINIÓ ENS AJUDA A MILLORAR

Escaneja aquest codi QR
i valora els concerts
d'Espurnes Barroques!

Fes-te amic i consulta la resta de
programació d'Espurnes Barroques!

www.espurnesbarroques.cat

Programa

John Dowland (1563-1626)

Praeludium

— First Booke of Songs or Ayres —

John Dowland

Come Again, Sweet Love

Thomas Greaves (fl.1604)

Come Away, Sweet Love

John Dowland

Dear, If You Change John Dowland

Thinks't Thou Then By Thy Feigning John Dowland

—Second Booke of Songs or Ayres—

John Dowland

Flow My Tears

White As Lillies Was Her Face

Sorrow, Stay

What Delight Can They Enjoy

John Danyel (1564-1626)

Humor Say What Makst Thou Here

—Lachrimae, or Seaven Teares (1604)—

John Dowland

Semper Dowland, Semper Dolens

—A Muscally Banquet (Robert Dowland, 1610)—

John Dowland

In Darkness Let Me Dwell

—A Pilgrimes Solace (1612)—

John Dowland

Welcome Black Night

—The Third and Last Booke of Songs or Ayres—

John Dowland

Weep You No More Sad Fountains

Time Stands Still

Thomas Morley (1557-1602)

Sing We And Chant It

John Dowland

It Was A Time When Silly Bees Could Speak

John Wilbye (1574-1638)

Sweet Honey-Sucking Bees

John Dowland

Say Love If Ever Thou Didst Find

Cleare or Cloudy

Durada musical aproximada: 80'

Notes al programa

La música del compositor anglès John Dowland (1563-1626) segueix emocionant a tot aquell qui s'hi apropa, ja sigui intèrpret o oient. Un músic d'un talent i sensibilitat especial, que va viure a cavall de dues èpoques, el Renaixement i el Barroc, i que va destacar sobretot com a llaütista i autor de cançons. Sabem que va néixer a Londres, que era d'origen protestant i que es va convertir al catolicisme, fet que va impedir-li d'obtenir un càrrec a la cort de la Reina Isabel I d'Anglaterra, havent de voltar per diversos països europeus, com França, Dinamarca o Itàlia, treballant al servei de reis, ducs i comtes. Els últims anys va tornar a Anglaterra, on seria llaütista del Rei Jaume I, morint a Londres amb 63 anys.

El catàleg d'obres de John Dowland no és molt extens. Està format per poc més de 200 composicions, on trobem prop d'un centenar de cançons per a veu i llaüt, publicades en diverses col·leccions. L'altra part important del seu catàleg, la formen les peces per a llaüt sol (pavanes, gallardes, allemandes, fantasies...). I també va escriure composicions per a conjunt de violes de gamba, amb acompanyament de llaüt; a més d'obres corals, salms i cançons espirituals. El llaüt era el seu instrument, el tocava de manera única, excepcional. Un virtuós al servei de l'expressivitat, com ens demostren les seves composicions. El poeta anglès Richard Barnfield va escriure una vegada "la seva manera celestial de tocar el llaüt captiva els sentits humans". El llaütista en aquest concert serà Jon Wasserman, un músic novaiorquès instal·lat a Madrid.

No totes les músiques de Dowland tenen l'aire melancòlic al qual sovint se l'associa, ni responen al títol d'una de les seves obres més conegudes: *Semper Dowland, semper dolens* (Sempre Dowland, sempre trist). Sfere Vocali, el conjunt vocal especialista en música antiga que protagonitza el concert, coneix perfectament aquest tipus de repertori. Un dels integrants, el tenor Matthew Thomson, d'origen australià, fins i tot l'ha treballat al costat de cantants com la soprano Emma Kirkby, una de les més grans intèrprets que hi ha hagut mai de les cançons del compositor anglès.

Sfere Vocali és un quintet vocal de nova creació (va néixer al 2023) format per cantants amb una llarga i sòlida trajectòria, tant en solitari com en agrupacions vocals i corals. En aquesta proposta ens convida a una vetllada, una trobada entre amics, al voltant d'una taula, per compartir les músiques de John Dowland i també d'alguns dels seus contemporanis, com Thomas Greaves, John Danyel, Thomas Morley o John Willbye. Un programa elaborat amb molta il·lusió, que estrenen per a Espurnes Barroques, i on podrem trobar música per a llaüt sol, peces *a cappella*, duets, trios, quartets i quintets. Una varietat de formats que anirà acompanyada de moviments i canvis de disposició, per fer-nos gaudir del conjunt i també de les veus solistes, sempre en un ambient amable i acollidor.

La taula ja era present en temps del músic anglès a l'hora d'interpretar aquesta música, com podem comprovar visualment a través de les partitures publicades per Dowland, on l'orientació de les diferents parts de l'obra evidencia que els músics estaven col·locats a banda i banda, amb la partitura col·locada just al mig. I és aquesta era una música pensada per a espais més aviat petits, no pas grans palaus ni teatres.

Les lletres de les peces que escoltarem ens parlen d'amor, evidentment, però també de relacions humanes, de sentiments... De la tristor, però també de gaudir. De la nit fosca i de l'humor. Del pas del temps, i del viure i celebrar el moment present. A més de les obres mestres que Dowland va compondre per a llaüt, el músic anglès escrivia per a la veu amb una sensibilitat especial. Les seves cançons no només són un vehicle per a la poesia, sinó que la música i el text es fusionen de tal manera que cada paraula adquireix una intensitat dramàtica única. És per això que moltes de les seves peces han estat interpretades per diverses generacions de cantants fins als nostres dies, mantenint viva la seva emoció i el seu llegat. Deixem-nos portar per aquests textos i les músiques que els acompanyen.

“Som en una festa”, diu Matthew Thomson, “i convidem el públic a unir-s'hi per compartir amb nosaltres la música de John Dowland”. Una festa que d'alguna manera s'avança a l'any Dowland, que tindrà lloc l'any que ve, en el 400 aniversari de la mort del músic anglès.

Pere-Andreu Jariod

Periodista

Come Again, Sweet Love

Come again,
Sweet love doth now invite
Thy graces that refrain
To do me due delight.
To see, to hear,
To touch, to kiss,
To die with thee again
In sweetest sympathy.

Come again,
That I may cease to mourn
Through thy unkind disdain.
For now, left and forlorn,
I sit, I sigh,
I weep, I faint,
I die, in deadly pain
And endless misery.

All the day,
The sun that lends me shine
By frowns doth cause me pine
And feeds me with delay.
Her smiles, my springs
That makes my joys
To grow; her frowns
The winters of my woe.

All the night
My sleeps are full of dreams,
My eyes are full of streams,
My heart takes no delight
To see the fruits
And joys that some
Do find and mark the storms
Are me assigned.

Out alas!,
My faith is ever true
Yet will she never rue
Nor yield me any grace;
Her eyes of fire
Her heart of flint is made,
Whom tears nor truth
Nor truth may once invade.

Vine de nou, dolç amor
Vine de nou,
que el dolç amor ara convida
les teves gràcies, retingudes,
a donar-me el goig degut.
A veure, a sentir,
a tocar, a besar,
a morir amb tu de nou
en la més dolça harmonia.

Vine de nou,
que pugui deixar de lamentar-me
a través del teu desdeny.
Car ara, sol i abandonat,
m'assec, sospiro,
ploro, defalleixo,
moro, en un dolor mortal
i en una misèria eterna.

Tot el dia,
el sol que em dona llum
em consumeix arrufant les celles,
i amb dilació em nodreix.
Els seus somriures, les meves primaveres,
que fan créixer les meves alegries;
les seves males cares,
els hiverns de la meva sofrença.

Tota la nit,
els meus sons són plens de somnis,
els meus ulls són plens de rius,
el meu cor no troba delit
en veure els fruits
i les joies que alguns troben,
mentre em són donades
les tempestes.

Però, ai las!
La meva fe és sempre veritable,
però ella mai no es dol
ni em concedeix cap gràcia;
Els seus ulls de foc són fets,
el seu cor, de pedra,
on ni les llàgrimes ni la veritat
mai no poden penetrar.

Gentle love,
Draw forth thy wounding dart:
Thou canst not pierce her heart;
For I that do approve,
By sighs and tears
More hot than are
Thy shafts, did tempt while she
For triumphs laughs.

Come Away, Sweet Love

Come away, sweet love and play thee,
Lest grief and care betray thee.
Fa la la...
Leave off this sad lamenting
And take thy heart's contenting.
The nymphs to sport invite thee,
And running in and out delights thee. Fa la la...

Dear, If You Change

Dear, if you change, I'll never choose again;
Sweet, if you shrink, I'll never think of love;
Fair, if you fail, I'll judge all beauty vain;
Wise, if too weak, more wits I'll never prove;
Dear, sweet, fair, wise,
change, shrink, nor be not weak;
And on my faith, my faith shall never break

Earth with her flowers shall sooner heaven adorn;
Heaven her bright stars, through earth's
[dim globe shall move;
Fire heat shall lose, and frosts of flame be born;
Air, made to shine, as black as hell shall prove;
Earth, heaven, fire, air, the world transformed shall view,
Ere I prove false to faith, or strange to you.

Thinks't Thou Then By Thy Feigning

Think'st thou then by thy feigning
Sleep, with a proud disdain,
Or with thy crafty closing
Thy cruel eyes reposing,
To drive me from thy sight,
When sleep yields more delight,
Such harmless beauty gracing.
And while sleep feigned is,
May not I steal a kiss,
Thy quiet arms embracing.

Amor gentil,
aparta la teva fletxa feridora,
que no pots traspasar el seu cor;
car jo, que ho he provat
amb sospirs i llàgrimes
més ardents que
els teus dards, la vaig temptar
mentre ella reia triomfalment.

Alluya't, dolç amor

Allunya't, dolç amor i juga,
no fos cas que el dolor et traïs.
Fa la la...
Deixa aquest trist lament,
i pren el goig del teu cor content.
Les nimfes et conviden a dansar,
i córrer amunt i avall et fa gaudir. Fa la la...

Estimada, si canvies

Estimada, si canvies, no escolliré altra vegada;
vida, si et fas petita, mai més no pensaré en l'amor;
Bella, si defalleixes, tota bellesa em serà en va;
Sàvia, si t'afebleixes, ja no cercaré més astúcies.
Estimada, vida, bella, sàvia...
no canviïs, no et facis petita ni siguis feble;
I en la meva fe, la meva fe mai no es trencarà.

La terra aviat enjoiarà el cel amb les seves flors;
el cel, amb els seus estels brillants, es mourà
[per la tènue esfera de la terra;
el foc perdrà la seva escalfor i naixerà glaç de les flames;
l'aire, fet per brillar, es tornarà tan negre com l'infern.
Terra, cel, foc, aire... el món es veurà transformat,
abans que jo et sigui infidel o em torni estrany per a tu.

Penses, doncs, que amb la teva aparença

Penses, doncs, que amb la teva aparença,
dormint amb orgull desdenyós,
o amb el teu tancament astut,
reposant els teus ulls cruels,
em faràs fugir del teu esguard,
quan el son dóna més delit,
embellint una bellesa tan dòcil?
I mentre el son és fingit,
no podré robar un bes,
abraçant els teus braços quietos

O that my sleep dissembled,
Were to a trance resembled,
Thy cruel eyes deceiving,
Of lively sense bereaving:
Then should my love requite
Thy love's unkind despite,
While fury triumphed boldly
In beauty's sweet disgrace:
And lived in sweet embrace
Of her that loved so coldly.

Should then my love aspiring,
Forbidden joys desiring,
So far exceed the duty
That virtue owes to beauty?
No, Love seek not thy bliss,
Beyond a simple kiss:
For such deceits are harmless,
Yet kiss a thousand-fold.
For kisses may be bold
When lovely sleep is armless.

Flow My Tears

Flow, my tears, fall from your springs!
Exiled for ever, let me mourn;
Where night's black bird her sad infamy sings,
There let me live forlorn.

Down vain lights, shine you no more!
No nights are dark enough for those
That in despair their lost fortunes deplore.
Light doth but shame disclose.

Never may my woes be relieved,
Since pity is fled;
And tears, and sighs, and groans my weary days
Of all joys have deprived.

From the highest spire of contentment
My fortune is thrown;
And fear and grief and pain for my deserts
Are my hopes, since hope is gone.

Hark!, you shadows that in darkness dwell,
Learn to contemn light.
Happy, happy they that in hell
Feel not the world's despite.

White As Lillies Was Her Face

White as lilies was her face.
When she smiled, she beguiled,
Quitting faith with foul disgrace.
Virtue, service thus neglected,
Heart with sorrow hath infected.

Oh, si el meu son dissimulat
fos semblant a un trànsit,
enganyant els teus ulls cruels,
privant-los del sentit viu!
Llavors el meu amor recompensaria
el despit cruel del teu amor,
mentre la fúria triomfaria amb audàcia
en el dolç deshonor de la bellesa
i viuria en la dolça abraçada
d'aquella que estimava amb tanta fredor.

Llavors el meu amor anhelós,
desitjant plaers prohibits,
¿hauria de sobrepassar tant el deure
que la virtut deu a la bellesa?
No, Amor, no cerquis el teu goig
més enllà d'un simple bes,
que aquests enganys són inofensius.
Besa, però, mil vegades més,
perquè els besos poden ser atrevits
quan el son amorós està indefens.

Rajeu, llàgrimes meves

Rajeu, llàgrimes meves, brolleu de les vostres fonts!
Exiliat per sempre, deixeu-me plorar;
allà on l'ocell negre de la nit canta la seva trista infàmia,
allà, deixeu-m'hi viure desolat.

Apagueu-vos, vanes llums, no brilleu més!
No hi ha nits prou fosques per a aquells
que en la desesperació ploren per fortunes perdudes.
La llum només revela la vergonya.

Les meves penes no es podran alleujar mai,
car la pietat ha fugit;
i les llàgrimes, els sospirs i els gemecs,
han privat de tota joia els meus dies cansats.

Des del cim més alt del goig
ha caigut la meva fortuna;
i la por, el dol i el patiment pels meus deserts són
les meves esperances, des que l'esperança s'ha esvaït.

Escolteu!, ombres que habiteu en la foscor,
apreneu a menysprear la llum.
Feliços, feliços aquells que en l'infern
no senten la queixa del món.

Blanca com els lliris era la seva cara

Blanca com els lliris era seva cara.
Quan somreia, em seduïa,
trencant la fe amb deshonori vil.
Virtut i servei així negligits,
el meu cor ha infectat de pena.

When I swore my heart, my own,
She disdained, I complained.
Yet she left me overthrown,
Careless of my bitter grieving,
Ruthless bent to no relieving.

Oh that Love should have the art
By surmises, and disguises
To destroy a faithful heart,
Or that wanton-looking women
Should reward their friends as foemen.

By thine error thou hast lost,
Hart unfained, truth unstained,
And the swain that loved most,
More assured in love than many,
More despised in love than any.

For my heart, though set at naught
Since you will it, spoil and kill it!
I will never change my thought,
But grieve that beauty e'er was born
And so I'll live as one forlorn.

Sorrow, Sorrow Stay, Lend True Repentant Tears
Sorrow, Sorrow stay, lend true repentant tears,
To a woeful wretched wight,
Hence, despair with thy tormenting fears:
O do not my poor heart affright.

Pity, help now or never,
Mark me not to endless pain.
Alas I am condemned ever,
No hope, no help there doth remain
But down, down, down, down I fall,
Down and arise I never shall.

What Delight Can They Enjoy
What delight can they enjoy
Whose hearts are not their own,
But are gone abroad, astray,
And to others' bosoms flown?
Silly comforts, silly joy,
Which fall and rise as others move,
Who seldom use to turn our way.
And therefore Chloris will not love,
For well I see
How false men be,
And they must pine that lovers prove.

Quan vaig jurar-li el meu propi cor
ella em va menysprear, jo em vaig lamentar;
I em va deixar abatut,
indiferent al meu dolor amarg,
impassible, sense consol.

Ai, que l'Amor tingui l'art cruel,
amb sospites i disfresses,
de destruir un cor fidel,
o que dones d'aspecte descarat
tractin els seus amics com a enemics.

Per culpa del teu error has perdut
un cor sincer, una veritat intacta,
i al xicot que més t'ha estimat,
més segur en l'amor que molts d'altres,
més menyspreat en l'amor que ningú.

I pel que fa al meu cor, ja que el rebutges,
destrueix-lo, si així ho vols!
Però no canviaré mai el meu pensament,
només lamentaré que la bellesa nasqués,
i viuré per sempre desolat.

Pena, pena, queda't, presta llàgrimes sinceres
Pena, pena, queda't, presta llàgrimes sinceres
a un miserable afligit.
Desesperança, amb els teus turments ferotges,
oh!, no espantis el meu pobre cor.

Pietat, ajuda'm, ara o mai,
no em condemnis a patir eternament.
Ai, ja estic sentenciat per sempre,
no queda esperança ni socors,
però caic, caic, caic, caic avall.
Caic i mai més no em tornaré a alçar.

De quin delit poden gaudir
De quin delit poden gaudir
aquells que no tenen el seu propi cor,
que ha marxat lluny, que l'han perdut,
i ha volat cap a altres pits?
Goigs enganysos i consols vans
que cauen i s'aixequen tal com fan els altres,
que poques vegades giren cap a nosaltres.
I per això, Cloris no estimarà,
perquè veig prou bé
com en són de falsos els homes,
i han de patir aquells que es lliuren a l'amor.

Humour Say What Mak'st Thou Here

1st Voice:

Humour, say what mak'st thou here
In the presence of a queen?

2nd Voice:

Princes hold conceit most dear
All conceit in humour seen.

1st Voice:

Thou art a heavy laden mood.

2nd Voice:

Humour is Invention's food.

Chorus:

But never humour yet was true
But that which only pleaseth you.

1st Voice:

O, I am as heavy as earth.
Say then, who is Humour now?

2nd Voice:

I am now inclined to mirth,
Humour I as well as thou.

1st Voice:

Why then 'tis I am drowned in woe?

2nd Voice:

No, no. Wit is cherished so.

Chorus:

But never humour yet was true,
But that which only pleaseth you.

1st Voice:

Mirth then is drowned in sorrow's brim.
O, in sorrow all things sleep.

2nd Voice:

No, no, fool, the light'st things swim,
Heavy things sink to the deep.

1st Voice:

In her presence all things smile.

2nd Voice:

Humour frolic then awhile.

Chorus:

But never humour yet was true,
But that which only pleaseth you.

In Darkness Let Me Dwell

In darkness let me dwell, the ground shall sorrow be.
The roof despair to bar all cheerful light from me.
The walls of marble black that moistened still shall weep.
My music hellish jarring sounds to banish friendly sleep:
Thus wedded to my woes, and bedded to my tomb,
O, let me living die, till death do come.

Humor, digues, què hi fas aquí

1a veu:

Humor, digues, ¿què hi fas aquí,
en presència d'una reina?

2a veu:

Els prínceps tenen en gran estima el caprici,
tot caprici és vist en l'humor.

1a veu:

Ets un estat d'ànim carregat de pes.

2a veu:

L'humor és l'aliment de la invenció.

Cor:

Però mai cap humor fou sincer,
excepte aquell que només us plau a vós.

1a veu:

Oh, sóc tan pesant com la terra.
Digues, doncs, qui és l'humor ara?

2a veu:

Ara m'inclino a la joia,
soc humor tant com tu.

1a veu:

Per què, doncs, soc jo qui s'ofega en la pena?

2a veu:

No, no! L'enginy és tan estimat.

Cor:

Però mai cap humor no fou sincer,
excepte aquell que només us plau a vós.

1a veu:

La joia, doncs, s'ofega en el calze de la pena.
Oh!, en la pena tot reposa.

2a veu:

No, no, ximple, les coses lleugeres suren,
les pesants s'enfonsen fins al fons.

1a veu:

En la seva presència tot somriu.

2a veu:

Humor, alegra't per un instant!

Cor:

Però mai cap humor fou sincer,
excepte aquell que només us plau a vós.

Deixeu-me viure en la foscor

Deixeu-me viure en la foscor, el terra serà la pena.
El sostre es desespera per privar-me de tota llum alegre.
Els murs de marbre negre que es floreixen ploraran sens fi.
La meva música de sons infernals desterrarà el son amable.
Així, casat amb els meus dolors, i agut a la meva tomba,
oh!, deixeu-me morir vivint, fins que la mort arribi.

Welcome Black Night

Welcome black night, Hymens faire day!
Help Hymen Loves due debt to pay.
Loves due debt is chaste delight
Which if the turtles want to night.
Hymen forfeits his Deitie
And night in love her dignitie.
Help, help blacke night Hymens faire day,
Help Hymen Loves due debt to pay.

Hymen, O Hymen, myne of treasures more divine,
What deitie is like to thee that freest from mortalitie?

Stay (happy paire) stay but a while,
Hymen comes not, love to beguile.
These sports are alluring baites
And sawce are to Loves sweetest Cates.
Longing hope doth no hurt but this:
It heightens Loves attained blisse.

Then stay (most happie), stay a while.
Hymen comes not, Love to beguile.

Hymen, O Hymen, myne of treasures more divine
What deitie is like to thee that freest from mortalitie?

Weep You No More Sad Fountains

Weep you no more, sad fountains;
What need you flow so fast?
Look how the snowy mountains
Heaven's sun doth gently waste!
But my sun's heavenly eyes
View not your weeping
That now lies sleeping
Softly now, softly lies sleeping.

Sleep is a reconciling,
A rest that peace begets;
Doth not the sun rise smiling
When fair at e'en he sets?
Rest you, then, rest, sad eyes!
Melt not in weeping
While she lies sleeping,
Softly now, softly lies sleeping.

Benvinguda, negra nit

Benvinguda, negra nit, el bell dia d'Himeneu!
Ajuda els amors d'Himeneu a pagar el seu deute.
El deute de l'amor és el delit cast,
que si les tórtores neguen aquesta nit,
Himeneu perdrà la seva divinitat,
i la nit perdrà en l'amor la seva dignitat.
Ajuda, ajuda, negra nit, el bell dia d'Himeneu,
ajuda els amors d'Himeneu a pagar el seu deute.

Himeneu, oh Himeneu, el meu tresor més diví,
¿quina divinitat és com tu, que alliberes de la mortalitat?

Espereu, feliç parella, espereu només un instant!
Himeneu no ve per enganyar l'amor.
Aquests jocs són un esquer enganyós
i condiment per als plats més dolços de l'amor.
L'esperança llarga no fa mal; només
exalta el goig de l'amor assolit.

Aleshores espereu, felicíssims!, espereu un instant.
Himeneu no ve per enganyar l'amor.

Himeneu, oh Himeneu, el meu tresor més diví,
¿quina divinitat és com tu, que alliberes de la mortalitat?

No ploreu més, fonts tristes

No ploreu més, fonts tristes.
Per què heu de rajar tan de pressa?
Mireu com les muntanyes nevades
desgasten suaument el sol del cel.
Però els ulls celestials del meu sol
no veuen el vostre plor,
que ara dorm ajagut
dolçament ara, dormint ajagut dolçament.

El son és una reconciliació,
un repòs que engendra pau.
No s'alça també el sol somrient
després que bellament s'hagi post al vespre?
Reposeu, doncs, reposeu, ulls tristos!
No us fongueu en plors,
mentre ella dorm ajaguda,
dolçament ara, dormint ajaguda dolçament.

Time Stands Still

Time stands still with gazing on her face.
Stand still and gaze, for minutes,
hours and years to her give place.
All other things shall change
but she remains the same
Till heavens changed have their course
and Time hath lost his name.
Cupid doth hover up and down,
blinded with her fair eyes.
And Fortune captive at her feet
condemned and conquered lies.
Whom Fortune, Love, and Time attend on,
Her with my fortunes, love,
and time I honour will alone.
If bloodless Envy say Duty hath no desert,
Duty replies that Envy knows herself
his faithful heart.
My settled vows and spotless faith
no fortune can remove,
Courage shall show my inward faith,
and faith shall try my love.

Sing We and Chant It

Sing we and chant it
While love doth grant it,
Not long youth lasteth
And old age hasteth.
Now is best leisure
To take our pleasure.
All things invite us
Now to delight us.
Hence, care, be packing!,
No mirth be lacking!
Let spare no treasure
To live in pleasure.

It Was A Time When Silly Bees Could Speak

It was a time when silly bees could speak,
And in that time I was a silly bee,
Who fed on time until my heart 'gan break,
Yet never found the time would favour me.
Of all the swarm I only did not thrive,
Yet brought I wax and honey to the hive.

Then thus I buzzed when time no sap would give:
Why should this blessed time to me be dry,
Sith by this time the lazy drone doth live,
The wasp, the worm, the gnat, the butterfly?
Mated with grief I kneeled on my knees,
And thus complained unto the king of bees:

El temps s'atura

El Temps s'atura mentre contemplo el seu rostre.
Atura't i contempla, ja que minuts,
hores i anys li cedeixen el pas.
Totes les altres coses canviaran,
però ella romandrà igual
fins que els cels hagin alterat el seu curs
i el temps hagi perdut el seu nom.
Cupido vola amunt i avall,
encegat pels seus ulls bells,
I la Fortuna, presonera als seus peus,
jeu condemnada i vençuda.
Aquella a qui la Fortuna, l'Amor i el Temps serveixen,
jo l'honoraré només a ella
amb la meva fortuna, amor i temps.
Si l'Enveja, sense sang, diu que el Deure no té mèrit,
el Deure respon que l'Enveja coneix bé
el seu cor fidel.
Els meus vots fermes i la meva fe incòlume
no els podrà canviar la fortuna.
El coratge demostrarà la meva fe interior,
i la fe posarà a prova el meu amor.

Cantem i celebrem-ho

Cantem i celebrem-ho
mentre l'amor ho permeti:
la joventut no dura gaire
i la vellesa s'afanya a arribar.
Ara és el millor moment
per gaudir del plaer,
tot ens convida
a deleitar-nos.
Fora, preocupacions!
Que no hi falti cap alegria!
Sense cap mesura,
visquem amb plaer.

Hi hagué un temps en què les abelles parlaven

Hi hagué un temps en què les abelles parlaven,
i en aquell temps jo era una pobra abella
que es nodria del temps fins que el cor se'm trencava,
i mai no trobava que el temps m'afavorís.
De tot l'eixam, jo era l'única que no prosperava,
tot i portar cera i mel al rusc.

Aleshores bronzia quan el temps no em donava saba:
¿per què aquest temps beneït em deixa eixut,
si en aquest temps viuen el borinot mandrós,
la vespa, el cuc, el mosquit i la papallona?
Aclaparat pel dol, m'agenollava
i em planyia davant el rei de les abelles:

My liege, gods grant thy time may never end,
And yet vouchsafe to hear my plaint of time,
Which fruitless flies have found to be a friend,
And I cast down when atomies do climb.
The king replied but thus: Peace, peevish bee,
Thou'rt bound to serve the time, the time not thee.

Sweet Honey-Sucking Bees

Sweet honey-sucking bees, why do you still
Surfeit on roses, pinks and violets
As if the choicest nectar lay in them
Wherewith you store your curious cabinets?

Ah, make your flight to Melisuavia's lips.
There may you revel in ambrosian cheer
Where smiling roses and sweet lilies sit
Keeping their springtide graces all the year.

Say, Love, If Ever Thou Didst Find

Say, love, if ever thou didst find
A woman with a constant mind?
None but one.
And what should that rare mirror be?
Some goddess or some queen is she;
She, she, she, and only she,
She only queen of love and beauty.

But could thy fiery poison'd dart
At no time touch her spotless heart,
nor come near?
She is not subject to Love's bow;
Her eye commands, her heart saith no,
No, no, no, and only no;
One no another still doth follow.

How might I that fair wonder know,
That mocks desire with endless no.
See the moon
That ever in one change doth grow,
Yet still the same, and she is so;
So, so, so, and only so,
From heav'n her virtues she doth borrow.

To her then yield thy shafts and bow,
That can command affection so:
Love is free;
So are her thoughts that vanquish thee.
There is no queen of love but she,
She, she, she, and only she,
She only queen of love and beauty.

Senyor meu, que els déus et donin temps etern,
però concedeix escoltar la meua queixa sobre el temps,
que ha estat amic de les mosques inútils
i a mi m'ha abatut mentre els àtoms s'enfilaven.
El rei em respongué només això: Pau, abella insensata,
tu serveixes el temps, no pas ell a tu.

Dolces abelles xucladores de mel

Dolces abelles xucladores de mel,
¿per què encara us atipeu de roses, clavells i violetes,
com si en elles hi hagués el nèctar més fi
per omplir el vostre gabinet curios?

Ah, empreneu el vol cap als llavis de Melisuàvia,
on podreu delectar-vos amb un banquet ambrosià,
on roses somrients i dolços lliris romanen
guardant les seves gràcies primaverals tot l'any.

Digues, Amor, si has trobat mai

Digues, Amor, si has trobat mai
cap dona de pensament constant.
Només una.
I quin mirall tan rar seria?
És una deessa o una reina?
Ella, ella, ella, i només ella,
ella, l'única reina de l'amor i la bellesa.

Però el teu dard enverinat i ardent
no va poder tocar mai el seu cor pur,
ni apropar-s'hi?
Ella no se sotmet a l'arc de l'Amor;
els seus ulls manen, el seu cor diu no,
no, no, no, i només no;
i un no seguint-ne un altre.

Com podria conèixer jo aquest bell prodigi,
que es burla del desig amb un no infinit?
Mira la lluna,
que sempre creix canviant,
però segueix sent sempre la mateixa: així ho fa ella!;
Així, així, així, i només així,
del cel pren les seves virtuts.

A ella, doncs, rendeix els teus dards i el teu arc,
que pot despertar tants afectes.
L'amor és lliure;
igual que els seus pensaments que et vencen.
No hi ha reina de l'amor sinó ella,
ella, ella, ella, i només ella,
ella, l'única reina de l'amor i la bellesa.

Clear Or Cloudy

Clear or cloudy, sweet as April show'ring,
Smooth or frowning, so is her face to me.
Pleas'd or smiling, like mild May all flow'ring,
When skies blue silk, and meadows carpets be,
Her speeches notes of that nightbird that singeth,
Who thought all sweet, yet jarring notes out ringeth.

Her grace like June, when earth and trees be trimmed
In best attire of complete beauty's height.
Her love again like Summer's days bedimmed
With little clouds of doubtful constant faith.
Her trust, her doubt, like rain and heat in skies
Gently thund'ring, she lightning to mine eyes.

Sweet summer Spring, that breathed life and growing
In weeds as into healing herbs and flow'rs,
And sees of service divers sorts in sowing,
Some haply seeming, and some being, yours,
Rain on your herbs and flow'rs that truly serve,
And let your weeds lack dew, and duly starve.

Now, O Now I Needs Must Part

Now, oh now I needs must part,
Parting though I absent mourn.
Absence can no joy impart;
Joy once fled cannot return.
While I live I needs must love,
Love lives not when Hope is gone.
Now at last Despair doth prove,
Love divided loveth none.

Sad despair doth drive me hence;
This despair unkindness sends.
If that parting be offence,
It is she which then offends.

Dear, when I from thee am gone,
Gone are all my joys at once,
I lov'd thee and thee alone,
In whose love I joyed once.
And although your sight I leave,
Sight wherein my joys do lie,
Till that death doth sense bereave,
Never shall affection die.

Clara o ennuvolada

Clara o ennuvolada, dolça com l'abril plujós,
suau o esquerpa, així és la seva faç per a mi.
Plàcida o somrient, com el maig florit i joiós,
quan els cels són de seda i els prats de vellut fi.
Les seves paraules, com les del rossinyol que canta,
són tot dolçor, malgrat que sonin notes dissonants.

La seva gràcia, com el juny, quan la terra i els arbres
van guarnits amb la bellesa en el seu cim sublim.
El seu amor, com els dies d'estiu inestables,
amb núvolets lleugers de fe dubtosa.
La seva confiança, el seu dubte, tronant suaument
com la pluja i la calor al cel, em llampeguen als ulls.

Dolça primavera estiuença, que alena vida i creixença,
a les herbes i a les flors que sanen i perfumen.
que veu servent un gran nombre de llavors sembrades,
que són o semblen teves, feliçment.
Plou sobre les flors i les herbes que et serveixen amb zel,
i que les males herbes no tinguin rosada i s'assequin.

Ara, oh ara, he de marxar

Ara, oh ara!, he de marxar,
marxar malgrat que plori, absent.
L'absència no em pot donar cap goig,
el goig perdut no pot tornar.
Mentre visqui, he d'estimar,
però l'amor no viu si l'esperança mor.
Ara el despit ve a provar
que l'amor dividit no estima res.

La desesperança em fa allunyar
d'un despit cruel que neix de la pena.
Si allunyar-me és un pecat,
és ella, doncs, qui m'hi condemna.

Estimada, si me'n vaig,
amb mi se'n van els meus plaers.
T'he estimat a tu i només a tu,
en l'amor teu del què un dia em vaig alegrar.
I encara que deixi enrere la teva mirada,
on rauen les meves alegries,
fins que la mort m'arrabassi el sentit,
l'amor mai no morirà.

Sad despair doth drive me hence;
This despair unkindness sends.
If that parting be offence,
It is she which then offends.

Dear, if I do not return,
Love and I shall die together.
For my absence never mourn
Whom you might have joyed ever;
Part we must though now I die,
Die I do to part with you.
Him despair doth cause to lie
Who both liv'd and dieth true.

La desesperança em fa allunyar
d'un despit cruel que neix de la pena.
Si allunyar-me és un pecat,
és ella, doncs, qui m'hi condemna.

Estimada, si no torno,
l'amor i jo morirem plegats.
No ploris l'absència d'aquell
amb qui t'hauries pogut alegrar eternament.
Hem de partir, malgrat que mori,
que em moro per partir amb tu.
La desesperança fa que aquell que va viure
i morir de veritat alhora, arribi a mentir.

Fitxa artística i biografies

SFERE VOCALI

Evelyn Johnson, *soprano*

Anaïs Oliveras, *soprano*

Mariona Llobera, *mezzosoprano*

Matthew Thomson, *tenor*

Oriol Mallart, *baríton*

Jon Wasserman, *llaüt*

Sfere Vocali és un ensemble vocal de recent creació format per cinc veus. Neix de la necessitat de conformar un nou grup on els cinc membres puguin aportar les seves experiències individuals adquirides al llarg dels anys. No només busca crear una sonoritat única, sinó que també pretén explorar i interpretar la música vocal en petit format amb una nova perspectiva fruit de l'experiència individual de cada intèrpret forjada al llarg dels anys.

Guanyadors de la Beca Barcelona Crea, el seu primer treball, centrat en la música de Francisco Guerrero, mostra la seva dedicació al patrimoni musical espanyol, commemorant el 500è aniversari del naixement d'aquest compositor. La col·laboració amb l'Ensemble Dichos Diabolos en aquest enregistrament és una mostra del compromís del grup amb la qualitat artística i la recerca musical en profunditat.

Paral·lelament, ofereixen el programa "Sospirs" dedicat a la música del primer barroc italià, que revela la diversitat del seu repertori i la seva capacitat d'interpretar obres d'autors tan rellevants com Carlo Gesualdo, Luca Marenzio, Sigismondo d'India i Claudio Monteverdi, portant una nova vida a mà obres que han marcat la història de la música. També proposen el projecte "Dowland a taula" amb música anglesa de diversos compositors del segle XVI escenificada al voltant d'una taula, acompanyats d'un llaüt i mostrant la diversitat de la música renaixentista amb peces solístiques, en format ensemble o duets vocals.

Amb la seva curta trajectòria, ja han actuat al FeMAP (Festival de Música Antiga dels Pirineus), al Festival de Casserres i estan dins el cicle Joventuts Musicals de Catalunya. Els cinc integrants són Anaïs Oliveras i Evelyn Johnson (sopranos), Mariona Llobera (alto), Matthew Thomson (tenor) i Oriol Mallart (baix), cantants amb una rica trajectòria individual al món professional del cant, tant a nivell solístic com d'ensemble o de cors professionals.

Anaïs Oliveras, *soprano*

És una soprano catalana amb el grau en Cant Clàssic i Contemporani i el màster d'interpretació de la Música Antiga a l'ESMUC. Col·labora habitualment amb la Capella Reial de Catalunya, Cor de Cambra del Palau de la Música, Ensemble O Vos Omnes i Música Ficta Madrid.

Mariona Llobera, *mezzosoprano*

És membre del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana i del Cor Francesc Valls, amb el qual interpreta la Sibil·la de la Catedral de Barcelona. Col·labora habitualment amb Barcelona Ars Nova, Ensemble O Vos Omnes i la Capella Reial de Catalunya.

Matthew Thomson, *tenor*

És un tenor australià amb un màster en música (interpretació i docència) del Melbourne Conservatorium of Music. Viu a Barcelona des del 2015, amb una passió per la música antiga i l'òpera contemporània, col·labora amb l'Ensemble O Vos Omnes, el Cor de Cambra del Palau de la Música i la Capella Reial de Catalunya, entre d'altres.

Evelyn Johnson, *soprano*

Soprano americana que ha cantat professionalment als Estats Units, fent rols d'òpera com Rosina (Barber de Sevilla) o Susanna (Les Noces de Figaro) o al Festival de Princeton. Actualment viu a l'Estat Espanyol i col·labora, entre d'altres, amb l'Ensemble O Vos Omnes i Locus Desperatus.

Oriol Mallart, *baríton*

Baríton gironí especialitzat en música antiga i lied. Col·labora habitualment amb la Capella Reial de Catalunya i el Collegium Vocale Gent, sota la direcció de Jordi Savall i Philippe Herreweghe respectivament. Ho combina amb la seva activitat com a solista.

Jon Wasserman, *llaüt*

Natiu de Nova York, Wasserman és especialista en instruments de corda pinçada amb experiència en la interpretació d'instruments històrics com la tiorba, el llaüt, la viola de mà, la guitarra de 5 ordres i la guitarra de 4 ordres. Ha actuat en sales que van des del Carnegie Hall de Nova York fins a esglésies de Quito, Equador o la catedral de Granada. És un llaütista i guitarrista que actua habitualment amb conjunts dels Estats Units, Europa i Amèrica del Sud.

Tast gastronòmic

Granja-Restaurant-Formatgeria Pla d'Abella - *pladabella.com*

El Rosal - *elrosal.cat*

November Tea / Cafès Gener - *cafesgener.com*

Forn de pa Coma - *forncoma.ueniweb.com*

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Diputació
Barcelona

Diputació de Lleida
La força dels municipis

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

Amb la col·laboració especial de:

Sabadell
Fundació

Amb la col·laboració de:

Amb l'ajuda de:

Gestoria Mas Solsona SL · Instal·lacions AGE · Oli Migjorn · Alapont SA · Knauf · Solsona Experience · Oliva Torras · La Mare Cultural · Tèxtil Olius · Òptica Jané · Vidres Solsona · Fustes Jané · La Farga del Solsonès · Farmàcia Òptica Casas · Farmàcia M. Teresa Comas Riu · Òmnium Segarra · Koobin · Constructora de Solsona · Espar Sala · Fusteria Espiral · Gestoria Bials Forumgestió Assessors · Ganivets Pallarès · Carnisseria Solvi · La Salivera · Càmping La Ribera · Allotjaments El Miracle · Hotel El Monegal · Hotel Sant Roc · La Garriga de Castelladral · Urbi Apartments · MMPlats · Casa d'Espiritualitat del Miracle · El Firabar Acústic Barna · Associació d'Amics de Vergós Guerejat · Associació cultural Riubrogent · Associació Amics de Coaner Distribucions Feu · Cuadrench arquitectura

Productors:

Jordi Roca · Casa Dalmases · Cafès Gener · November Tea · Forn Coma · Celler Abadal · Torre Lluvià (DO Pla de Bages i AMPANS) · Col·lectiu Eixarcolant · Mel Solsonina · Casa Cacao · Parc de les Olors de Claret · Carquinyolis del Miracle Formateria Cal Pujolet · Mel de Su · El Rosal · Pàmies Vitae · Aromes de Montserrat · Trufats · Pla d'Abella · Celler Comalats Granja Godall · Casa Guspí · L'Aubagueta · Oli Migjorn · Sal de Cardona · Ous de Simats · Pastoret · La Garbiana · Xocolates Aynousé · Selecte Wine Store · Pastisseria El Príncep · Cellers Domenys · Vins Piteus · Comunitat marroquina de Guissona · L'Olivera · Pastisseria Cal Santa · Fidel Serra · Torrons Vicens · El Celler de Mura · La Cabana d'en Geli · Inés Rosales · Celler Collbaix-El Moll · Forn Pastisseria Camps · Restaurant Crisami · Celler Grau i Grau · Fruits secs Borges · Fruits secs Rius

Mitjans col·laboradors:

Espurnes Barroques és membre de:

